

ساعات مزاج ها:

اگر اصل طب را واکنش بدن در مقابل بیماری بدانیم که به کمک پزشک ایجاد می‌شود و بدن به اجازه پروردگار در از بین بردن آن بیماری نقش اساسی را دارد، وارد دریای گسترده‌ای می‌شویم که همطراز فقه و سنت اسلامی است. در این صورت خود را در يك حوزه حرکت علمی احساس می‌کنیم که درك آن برای طبیبان حاذق و متعهد میسر است. سؤال این است که چگونه يك قانونمندی از تشریح، فیزیولوژی، بیماری‌زایی در هر زمان می‌تواند تغییر کند.

اولاً واقعیت عقلانی و مشاهده ظاهری هر دو دلیل اثرات محیط و شب و روز و تابستان و زمستان در بدن است. ثانیاً کتاب و سنت ما برای هر ساعت، روز و فصل و سال و مقاطع مختلف عمر برنامه‌هایی را قابل است. همچنانکه در سفر نماز شکسته می‌شود در فصول سرد و مرطوب مصرف مایعات کم می‌گردد و بدنهای سرد به افزایش کالری یا گرم کردن و پوستها و بدنهای خشک به مرطوب کردن نیاز دارند. (در هر حال به طور خلاصه باید گفت: ممکن است در يك لحظه بخصوص عملی خاص صورت گیرد که به نتیجه بدی انجامد.) طبق نظر دانشمندان روابطی بین صور ماه و وضع الکتریکی هوا و تغییر مزاج و کم و زیاد شدن مایعات بدن و میزان ترشح شیر پستان، حملات صرع و حالات روحی و اثر بر روی گیاهان وجود دارد. مثلاً از اول تا نیمه ماه، نشاطهای روانی و عصبی افزایش پیدا می‌کنند و در نیمه دوم رو به کاهش می‌گذارد همچنین در ایام وسط ماه تجمع خون در سطح بدن بیشتر است همانطور که در وسط، اول و آخر ماه جزر و مد حداکثر می‌شود. به عکس، در هفتم و بیست و یکم، فصل تابستان و زمستان امتداد جاذبه ماه و خورشید بر هم عمود می‌شوند.

ساعات

از نظر مزاج به قول برخی از حکما در سه ساعت اول روز غلبه خون، و سه ساعت گرم بعدی غلبه صفرا سپس سودا و تا قبل از صبح غلبه بلغم است. بهترین ساعات شبانه روز بین الطلوعین یعنی از اذان صبح تا طلوع آفتاب است، نسیم صبحگاهی می‌وزد که بیداری در این ساعات سبب سلامت است. ملائک نازل می‌شوند، ارزاق تقسیم می‌گردد، خواندن قرآن مستحب است و دعا اجابت می‌شود. سحر خیزی در سلامت انسان تأثیر بسزایی دارد و موجب تعادل مزاج می‌شود بهترین ساعات تغذیه صبح زود و شب بعد از نماز عشاء است. از ساعات ۱۰ شب تا ۲ بعد از نیمه شب

(بجز ایام احیاء) و شیهای جمعه و شنبه، بخصوص برای مطالعه و درك حفظیات چندان مناسب نیست و علت آن را به تشعشعات کیهانی نسبت می‌دهند. استراحت قبل یا بعد از ظهر (در روزهای خنک) برای بیداری آخر شب و در حافظه اثر مثبت دارد. باید توجه داشت عالم با ذکر رب العالمین شروع می‌شود و حکیم کریم هم برای ساعات به همان نسبت نمازها را واجب کرده است مثلاً از اذان صبح تا ظهر چهار رکعت نماز واجب شده است، همانطور برای عصر ۴ رکعت، اول شب به ترتیب ۳ و ۴ رکعت؛ برای بقیه شب نمازهای نافله پیشنهاد می‌شود (نیمه شب ساعت یازده و ربع است)، اگر ما عصرها را بخواهیم روز را به غفلت و شب را به سستی تا دیر وقت بیداری بکشیم، صبح را به تلاش و علم و حکمت مشغول نشویم و نمازها را سروقت به جای نیاوریم قطعاً در زندگی خویش عقب مانده‌ایم.

ساعاتی که منسوب به ائمه معصومین علیهم السلام است: بین الطلوعین (اذان صبح تا طلوع آفتاب) - مربوط به علی بن ابیطالب امیرالمومنین علیه السلام، از طلوع خورشید تا از بین رفتن شعاع منسوب به امام حسن علیه السلام، از رفتن شعاع خورشید تا ارتفاع نهار به امام حسین علیه السلام، از ارتفاع نهار تا زوال شمس مربوط به امام سجاد علیه السلام، و از زوال شمس تا مقدار ۴ رکعت نماز مربوط به امام باقر علیه السلام، از ۴ رکعت بعد از زوال تا نماز ظهر به نام امام صادق علیه السلام، از نماز ظهر تا ۴ رکعت قبل از عصر منسوب به امام موسی کاظم علیه السلام، از ۴ رکعت بعد از ظهر تا نماز عصر مربوط به امام رضا علیه السلام، از نماز عصر تا ۲ ساعت بعد منسوب به امام جواد علیه السلام، از ۲ ساعت بعد از نماز عصر تا پیش از زرد شدن آفتاب به امامهادی علیه السلام، و از زرد شدن آفتاب تا زرد شدن کامل آن به نام امام عسکری علیه السلام و از زرد شدن آفتاب تا غروب منسوب به امام عصر عجل الله تعالی فرجه الشریف است. غیر از بین الطلوعین سه ساعت از وقت چاشت تا ظهر و سه ساعت شب که ثلث آخر آن است بهترین ساعات می‌باشد.

شناخت شب و روز

روز شنبه: روز خلق جنیان، مکرو خدعه، روز خرید و فروش و شستشوی لباس، روزی که انسان باید به دنبال روزی برود.

روز یکشنبه: خلق آدم و خوبی‌ها، روز باغبانی و خانه‌سازی است، حجامت در این روز شفای هر دردی ذکر شده است و معصومین علیهم السلام حجامت می‌نمودند.

روز دوشنبه: روز خلق چارپایان، خشکی، دریا، روز سفر کردن [1] روز رفع حوائج، روزی که پیامبر حجات می‌کرد و آغاز تقدیر شدن اعمال نزد امام زمان علیه السلام است. چون پیامبر اکرم در این روز رحلت فرمودند روز حزن مسلمین است.

روز سه شنبه: روز دعا و جنگ و شروع کارهاست. حجات در سه شنبه پانزدهم و هفدهم و چهاردهم و بیست و یکم هر ماه شفای هر دردی است.

روز چهارشنبه: روز خلق پرندگان، روز خلق جهنم و درندگان وحشی، روز شروع کارها و مداوا کردن بیماری‌ها، روزی که نوره کشیدن ایجاد برص می‌کند.

روز پنجشنبه: روز خلق آسمان، بهشت و ملائکه می‌باشد. روز گرفتن ناخن، طلب ارزاق و قضای حوائج شخصی، روز بالا رفتن اعمال و عرضه آن به امام زمان علیه السلام است. از عصر پنجشنبه غسل جمعه مستحب است. روزه پنجشنبه اول و آخر هر ماه و چهارشنبه بین آنها سنت رسول خدا بوده است. حجات اول روز در آخرین پنجشنبه هر ماه علاج همه دردها است. در پنجشنبه که مصادف است با (۱۵-۱۷-۲۱) حجات نمودن از طغیان خون جلوگیری می‌کند. [2]

شب جمعه: احیاء آن و افزایش روزی استحباب دارد. امام صادق علیه السلام انار میل می‌نمود. از عصر پنجشنبه آمادگی برای انجام نماز جمعه می‌باشد. در يك ششم بعد از نیمه شب آن، دعای فرزندان یعقوب مستجاب [3] شده است. روز جمعه روز قیام صاحب زمان است. ۶ ساعت بعد از روز، خلقت آدم اتفاق افتاده است. گرفتن ناخن و سیبیل در این روز باعث می‌شود در همه هفته از جذام و درد انگشتان پیشگیری شود. کشیدن نوره (داروی نظافت) در این روز بطور مداوم باعث برص می‌شود. صبح آن حمام کردن و غسل جمعه و عصر آن جهت خطبه ازدواج تأکید شده است. روز سفر رسول خدا (بعد از ظهر) بوده است.

امام صادق علیه السلام حجات در زوال (ظهر) روز جمعه را منع فرموده‌اند، اگر حجات در غیر این ساعات انجام شود باید همراه خواندن آیه‌الکرسی باشد. حجات در این روز تب را از بین می‌برد. در این روز حضرت آدم علیه السلام به زمین فرستاده شد و قبض روح شد و اگر ساعات استنجابت دعا را درك کنند دعایشان حتماً مستجاب می‌شود و به طور کلی روز عبادت است و همه کائنات نگرانند که در این روز قیامت بر پا شود. صبح آن مخصوص دعای ندبه و عصر آن دعای سمات و صبح و ظهر آن زیارت عاشورا و جامعه وارد شده است. حضرت سجاد علیه السلام فرموده‌اند: هر که صبح جمعه ناشتا انار بخورد تا چهل صباح دل او نورانی می‌شود و وسوسه شیطان از او دور می‌شود و گناه نمی‌کند.

روزهای ماه قمری

روزهای ماه قمری هر يك اثراتی در جهت درمان دارند. مثلاً اوائل ماه برای فصد (خونگیری از رگ) و اواسط آن برای حجات استحباب دارد بقیه روزهای ماه حجات در آن چنین است: [4]

۱۶ ماه جلوگیری از جذام و برص، ۱۷ ماه از بین بردن ضعف در بدن و رفع مشکل در خون می‌باشد ۱۸ ماه از هفتاد بیماری ایمنی ایجاد می‌نماید. ۱۹ ماه جبران کم خونی است، ۲۰ ماه گفتار را فصیح می‌کند، ۲۱ ماه قوت و شجاعت را می‌افزاید، ۲۲ ماه از هفتاد عارضه و علت جلوگیری می‌کند، ۲۳ ماه سبب برکت می‌شود ۲۴ ماه کمر و معده را قوت می‌بخشد ۲۵ ماه بوی بدن را دفع می‌نماید ۲۶ ماه سبب دفع فقر و اندوه و علت بیماری می‌شود، ۲۷ ماه عافیت و بازگشتن به سلامت است، ۲۸ ماه صورت را باز، روزی را افزایش می‌دهد و انسان را با نشاط و جسم را پاك می‌نماید، ۲۹ ماه به وسیله‌ای دست یافته که از غم و اندوه رهائی می‌یابد، ۳۰ ماه رأس طبابت است.

روز عرفه با عرفان و شناخت کامل و منشاء فواید و درك هدف خلقت و آئین زندگی است که در دعای اباعبدالله الحسین علیه السلام بسیار زیبا بیان شده است در اولین ماه قمری روز دهم و نهم یعنی عاشورا و تاسوعا جلوه‌گر تاریخ مبارزه حق و باطل است که نتیجه پیکار و تبلیغ همه پیامبران می‌باشد و با همه صحنه‌هایش می‌تواند همیشه یادآور زندگی شیعیان باشد.

عید غدیر بزرگترین پیوند شکفتگی و تکمیل دین است و عید قربان مظهر از خود گذشتگی مسلمین در طریق حق است که با مراسم قربانی تظاهر می‌نماید. عید فطر خاتمه و ثمره عبادات مسلمین و نمونه انفاق در اسلام و ثمره آن عافیت است. مبعث

نمایشگر تحول در انسان و تظاهر جامع مکتب ما می‌باشد.

ماهها

برج و ماه همچنانکه از نامشان پیداست نمایشگر اثر جو و کائنات و جاذبه هوا در ذرات عالم بر یکدیگر هستند و به هیچ وجه نمی‌توان آنها را نادیده گرفت، چهار ماه قمری که عبارت از رجب، محرم، ذی‌عقده و ذیحجه هستند، ماههای حرام می‌باشند یعنی انجام کارهای خیر و تلاش در راه هدف اثر بخش اجر مضاعف دارد. این تحولات سبب می‌شود که ما حتی يك لحظه از انجام خدمت و مطالعه و مسئولیت سرباز نزنیم. جالب‌تر اینکه طیب آل‌محمد صلی الله علیه و آله در رساله ذهبیه که برای احوال این مرز و بوم ظاهراً به مأمون لعنه اله علیه و در باطن خطاب به همه مسلمانان نگاشته شده است همه ماههای شمسی را توضیح داده است.

منبع : <http://www.hakimirani.com>